

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 218/2025
05.06.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица и Иване Рађеновић, чланова већа, у правној ствари тужиоца „Технометал“ доо Нови Сад, чији је пуномоћник Ристо Рикић, адвокат у ..., против туженог „Massetehnic“ доо трговина и услуге Нови Сад, чији је пуномоћник Владимир Ђурђевић, адвокат у ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 3677/24 од 05.11.2024. године, у седници одржаној 05.06.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 3677/24 од 05.11.2024. године, као НЕОСНОВАНА.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Новом Саду П 1154/2023 од 09.05.2024. године одбијен је тужбени захтев тужиоца да му тужени на име накнаде материјалне штете исплати износ од 207.585,00 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са законском затезном каматом од дана пресуђења па до исплате, те износ од 115.940,00 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са законском затезном каматом од дана пресуђења па до исплате. Тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 1.360.000,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 3677/24 од 05.11.2024. године одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда Привредног суда у Новом Саду. Одбијен је и захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, учињену у поступку пред другостепеним судом, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану другостепену пресуду у границама ревизијских навода, у смислу одредбе члана 408. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија тужиоца неоснована.

У поступку доношења другостепене пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Другостепена пресуда није захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, на коју се неосновано указује ревизијом тужиоца.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је држалац пословног простора површине 659 м², саграђеног на парцели број .. и то монтажне армирано-бетонске хале. Тужени се налази у поседу тог пословног простора од 01.02.2008. године на основу Уговора о пословно-техничкој сарадњи закљученог са тужиоцем. Тужени је 2010. године у унутрашњости објекта изградио галерију, која се састојала од челичне конструкције и пода од ОСБ плоча. Радови су изведени без одобрења за изградњу и без писане сагласности тужиоца. Утврђено је да тужени том приликом није изводио радове на електроинсталацијама. Дана 17.06.2016. године дошло је до пожара у предметном објекту који је настао у предњем левом делу објекта, у пределу таванице санитарног чвора, услед неисправне електричне инсталације (кратког споја), која је водила по таваници административног дела. У пожару је изгорео цео објекат. Тужилац је правноснажном пресудом Трговинског суда у Новом Саду П 1107/20 од 17.03.2009. године обавезан да тужиоцима у том поступку, ЈП Завод за изградњу Града Новог Сада и Јавно складиште Царинска зона Нови Сад, преда слободан од лица и ствари део парцеле број .., КО Нови Сад 1, у површини од 25 а, 85 м², а тужиоцу ЈП Завод за изградњу Града Нови Сад парцелу број .. КО Нови Сад 1, у површини од 6 а и 59 м².

Нижестепени судови су одбили тужбени захтев тужиоца за накнаду штете због пропасти објекта у пожару, налазећи да тужилац није доказао да је тужени предузео радњу која представља узрок настанка пожара на предметном објекту. Такав материјалноправни закључак нижестепених судова заснован је на оцени изведених доказа, којима није доказано да је тужени приликом реконструкције објекта и уградње галерије предузео радњу мењања електроинсталација, те да је било која његова радња изазвала избијање пожара, у ком је изгорео објекат. Из тих разлога одбијен је тужбени захтев тужиоца како за накнаду стварне штете, тако и за накнаду измакле користи, уз образложење да тужилац као држалац предметне непокретности нема право на накнаду измакле користи.

Врховни суд налази да су одлуке нижестепених судова донете правилном применом материјалног права на утврђено чињенично стање.

Сагласно одредби члана 154. став 1. ЗОО, ко другоме проузрокује штету дужан је накнадити је, уколико не докаже да је штета настала без његове кривице. Штета је, у смислу одредбе члана 155. истог закона, умањење нечије имовине (обична штета) и спречавање њеног повећања (измакла корист), као и доношење другоме физичког или психичког бола или страха (нематеријална штета). Кривица, према одредби члана 158. ЗОО, постоји када је штетник проузроковао штету намерно или непажњом. За постојање одговорности за штету и накнаду штете, поред кривице штетника, потребно је и да постоји узрочно-последична веза између радњи или пропуста штетника и настале штете. У конкретном случају таква радња туженог није утврђена. У току поступка је утврђено да је до пожара дошло услед неисправне електричне инсталације (кратког споја). Утврђено је да је тужени, који се у време пожара налазио у поседу предметног пословног простора, изводио радове 2010. године, тако што је уградио галерију по целој површини хале која се састојала од челичне конструкције и пода од ОСБ плоча. Није утврђено да је тужени том приликом изводио било какве радове на електроинсталацијама у објекту. Тако утврђене чињенице се у поступку по ревизији не могу оспоравати, у смислу одредбе члана 407. став 2. ЗПП. Стога су недозвољени ревизијски наводи тужиоца којима оспорава наведене утврђене чињенице. Врховни суд

у сваком случају напомиње да чињеница да је тужени изводио радове на електроинсталацијама није могла бити утврђена применом логичког закључивања, како то тужилац истиче у ревизији. Ревидент истиче да је немогуће да је тужени изградио галерију, а да није извео електроинсталације. Та чињеница, која би била кључна за основ одговорности туженог за штету, морала је бити утврђена на несумњив и поуздан начин, а терет доказивања те чињенице био је на тужиоцу. Чињеница да се тужени налазио у поседу објекта у време избијања пожара, па макар и без правног основа, није довољна за установљавање његове одговорности за пропаст објекта и насталу штету. Све околности на које тужилац указује у ревизији, у вези са уговорним односом парничних странака, нису од утицаја на питање основаности тужбеног захтева за накнаду штете.

Тужилац би као држалац предметног пословног простора, који је предао туженом на основу Уговора о пословно-техничкој сарадњи, имао право на накнаду штете, али у конкретном случају није утврђена одговорност туженог за насталу штету. То је разлог неоснованости тужбеног захтева тужиоца за накнаду штете, а не чињеница да је тужилац држалац предметне непокретности, а не њен власник. Наиме, тужилац је уписани држалац непокретности и ту непокретност је предао овде туженом на коришћење по основу Уговора о пословно-техничкој сарадњи. Стога је тужилац активно легитимисан да потражује накнаду штете, насталу на том објекту. На то његово право није од утицаја што је пресудом Трговинског суда у Новом Саду обавезан да преда парцелу број .. КО Нови Сад, у површини од 6 ари и 59 м², на којој је изграђен предметни објекат. Док год објекат постоји и није порушен у поступку извршења, тужилац као његов држалац имао би право на накнаду штете настале на објекту, као лице које је тај објекат предало туженом на коришћење. Међутим, одсуство утврђене одговорности туженог за насталу штету чини такав тужбени захтев тужиоца неоснованим у смислу одредбе члана 154. став 1. ЗОО. Врховни суд је ценио и остале ревизијске наводе тужиоца, али је нашао да су неосновани и без утицаја на правилност другостепене пресуде.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци применом одредбе члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић